

En sia enciklopedio Albani & Buonarroti prezentas tre detalan klasifikadon de interlingvoj, kies elirpunkto estas la religia aliro (laikaj kaj sanktumaj lingvoj) de Alessandro Bausani el 1974. La tipologio estas tre vastskala, ĝi tre detale klasigas la lingvojn laŭ la uzadcelo ekde vasta kategorio (ĉu sanktuma aŭ laika lingvo), ĝis la plej detalaj (ne-sanktuma, pure luda/esprima, art-literatura, literatura). La unuopaj kategorioj de tiu ĉi tipologio estas riĉe dokumentataj surbaze de konkretaj lingvoj kaj lingvoprojektoj – alivorte: ne temas pri teoria tipologio, sed pri detala valorigo de ekzistanta materialo. Kompreneble, la libro neniel emfazas helplingvojn, nediferencigas projektojn kaj interesiĝas nek pri grado de artefariteco, nek pri socia evoluo de la priskribataj lingvoj. Ĝi estas fidinda kolekto de informoj pri ĉiuj tipoj de inventitaj lingvoj, ties aŭtoroj kaj aliaj gravaj detaloj, kun precize citataj fontoj. Kvankam ne temas pri eksplicite interlingvistika verko, ĝi estas tre utila informfonto.